

Sygn. akt III U 1787/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 czerwca 2015r.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Ostrołęce Wydział III

w składzie:

Przewodnicząca: SSO Monika Obrębska

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Małgorzata Laskowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 czerwca 2015r. w O.

sprawy z odwołań C. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy

na skutek odwołań C. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 18 września 2013r. **nr** (...)

z dnia 25 czerwca 2014r. **nr** (...)

orzeka:

oddala odwołania

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18.09.2013r., Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. odmówił C. P. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. Kolejną decyzją z dnia 25.06.2014r., Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. ponownie odmówił C. P. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

Obie decyzje C. P. zaskarżył, wnosząc od nich odwołania. W uzasadnieniu obu odwołań wywodził, że istnieją podstawy do przyjęcia, że jest niezdolny do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, jakiemu uległ w dniu 25.05.2010r. Podkreślił, że do dnia wypadku był całkowicie sprawny fizycznie i nie odczuwał żadnych dolegliwości. Jego zdaniem przyczyna uszkodzenia stawu prawego biodra powstała na skutek wypadku przy pracy.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. wniósł o oddalenie odwołań. W odpowiedzi na odwołanie od decyzji z dnia 18.09.2013r. wskazał, że Komisja Lekarska ZUS ustaliła orzeczeniem z dnia 20.05.2013r., że odwołujący jest całkowicie niezdolny do pracy okresowo do 31.05.2014r., jednakże niezdolność ta nie pozostaje w związku z wypadkiem przy pracy. W odpowiedzi na odwołanie od decyzji z dnia 25.06.2014r. ZUS podniósł, że w kolejnym orzeczeniu z dnia 12.06.2014r. Komisja Lekarska ZUS ustaliła, że odwołujący jest częściowo niezdolny do pracy, jednakże niezdolność ta nie pozostaje w związku z wypadkiem przy pracy.

Sąd postanowieniem z dnia 15.01.2015r. zarządził połączenie sprawy z odwołań C. P. od wyżej wskazanych decyzji ZUS, jakie toczyły się pod sygn. akt III U 682/14 i III U 1787/13 do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Ostrołęce ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 25.05.2010r. C. P. uległ wypadkowi przy pracy.

W dniu 7.11.2011r. złożył w ZUS wniosek o ustalenie uprawnień do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy w dniu 25.05.2010r. ZUS decyzją z dnia 23.02.2012r. odmówił C. P. prawa do tego świadczenia. Odwołanie wniesione od powyżej decyzji zostało oddalone wyrokiem Sądu Okręgowego w Ostrołęce z dnia 14.12.2012r. sygn. akt III U 292/12. W dniu 10.06.2013r. ubezpieczony złożył kolejny wniosek o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy w dniu 25.05.2010r. Organ rentowy wniosek ten potraktował jako wniosek o prawo do renty z ogólnego stanu zdrowia i decyzją z dnia 17.07.2013r. odmówił wnioskodawcy prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Również tę decyzję C. P. zaskarżył, wnosząc od niej odwołanie. Sąd Okręgowy w Ostrołęce zarządzeniem z dnia 3.09.2013r., wydanym w sprawie sygn. akt III U 1118/13 zwrócił akta rentowe organowi rentowemu celem uzupełnienia materiału dowodowego, poprzez rozpatrzenie wniosku ubezpieczonego tj. rozpoznanie jego uprawnień do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. W oparciu o orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS w W. z dnia 20.05.2013r. ZUS ustalił, że C. P. jest wprawdzie całkowicie niezdolny do pracy z ogólnego stanu zdrowia, w związku ze stanem narządu ruchu okresowo do 31.05.2015r., lecz niezdolność ta nie pozostaje w związku z wypadkiem przy pracy z 25.05.2010r. Wobec powyższego w dniu 18.09.2013r. organ rentowy wydał decyzję odmawiającą C. P. przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

W dniu 11.04.2014r. C. P. złożył w ZUS kolejny wniosek o ustalenie jego uprawnień do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy w dniu 25.05.2010r. Wobec powyższego organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z dnia 14.05.2014r. ustalił, że C. P. jest częściowo niezdolny do pracy okresowo do 31.10.2015r. oraz, że niezdolność ta pozostaje w związku z wypadkiem przy pracy. Zastępca Głównego lekarza orzecznika zgłosił zarzut wadliwości powyższego orzeczenia, wskutek czego sprawa została skierowana do rozpatrzenia przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z dnia z dnia 12.06.2014r. stwierdziła, że C. P. jest częściowo niezdolny do pracy do 31.10.2015r., jednak niezdolność ta nie pozostaje w związku z wypadkiem przy pracy. Wobec powyższego decyzją z dnia 25.06.2014r. ZUS ponownie odmówił C. P. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Ostrołęce zważył, co następuje:

Odwołania wniesione przez C. P. nie są zasadne i nie zasługują na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (tekst jednolity - Dz. U. z 2009r. Nr 167, poz. 1322 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej. Świadczenie to przysługuje niezależnie od długości okresu ubezpieczenia wypadkowego oraz bez względu na datę powstania niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową (art. 17 ust. 2 ustawy).

Definicję osoby niezdolnej do pracy podaje art. 12 ust. 1-3 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity - Dz. U. z 2013r. poz. 1440 ze zm.), który stanowi, iż jest nią osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, zaś częściowo niezdolna do pracy jest osoba która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Przepisy ustawy o emeryturach i rentach z FUS na mocy art. 17 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy

i chorób zawodowych w sprawach nieuregulowanych w ustawie wypadkowej znajdują zastosowanie przy ustalaniu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem przy pracy.

W świetle powyższych przepisów skuteczność odwołania C. P. zależna była od wykazania przez niego, że jest on niezdolny do pracy oraz, że niezdolność ta ma związek z wypadkiem przy pracy, jakiemu uległ on w dniu 25.05.2010r. Na tę okoliczność Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy z zakresu neurologii A. G. i ortopedii Marka W. R., którzy w wydanej opinii rozpoznali u odwołującego: stan po endoprotezoplastyce całkowitej bezcementowej prawego stawu biodrowego w przebiegu jałowej martwicy głowy kości udowej, wygojone złamanie obu kości przedramienia prawego leczone operacyjnie, stan po złamaniu obu kości podudzia prawego, przebyte odległe w czasie złamanie kości piętowej lewej i kości podudzia lewego wygojone z niewielkim upośledzeniem funkcji statyczno-dynamicznej k.d. Wskazując na powyższe rozpoznania biegli stwierdzili, że schorzenia występujące u odwołującego czynią go całkowicie niezdolnym do pracy okresowo od 14.03.2013r. do 31.01.2015r. Wskazali jednak, że orzeczona całkowita niezdolność do pracy nie pozostaje w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 25.05.2010r.

W uzasadnieniu wydanej opinii biegli sądowi podnieśli, że po operacji endoprotezoplastyki stawu biodrowego prawego w przebiegu martwicy kości udowej ze względu na względnie wczesny okres pooperacyjny, stopień zaawansowania zmian chorobowych, stan czynnościowy narządu ruchu odwołujący jest całkowicie niezdolny do pracy okresowo. Jednocześnie biegli stwierdzili, że całkowita niezdolność do pracy nie pozostaje w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 25.05.2010r. Stwierdzili, że skutki obrażeń doznanych w ww. zdarzeniu zostały wygojone i obecnie nie mają większego wpływu na stan czynnościowy narządu ruchu (opinia, k. 20-22 a. s.)

Pełnomocnik odwołującego na rozprawie w dniu 18.07.2014r. oświadczyła, że nie zgadza się z opinią biegłych. Wywodziła, że schorzenia odwołującego nie mają związku z wypadkiem. Podała, że przed wypadkiem odwołujący nie chorował. Pełnomocnik wskazała też, że biegi nie dysponowali nową dokumentacją medyczną.

Biorąc pod uwagę powyższe zastrzeżenia Sąd uznał za zasadne dopuszczenie dowodu z opinii innego zespołu biegłych tych samych specjalności.

Biegli z zakresu neurologii M. B. i ortopedii i traumatologii J. S. (1)po zbadaniu wnioskodawcy oraz zapoznaniu się z dokumentacją medyczną dotyczącą jego stanu zdrowia, rozpoznali u odwołującego: stan po całkowitej bezcementowej endoprotezoplastyce stawu biodrowego prawego w przebiegu jałowej martwicy głowy kości udowej, dysfunkcję kończyny górnej prawej u praworęcznego po przebyłym otwartym III stopnia złamaniu kości przedramienia leczonym operacyjnie z uszkodzeniem t. promieniowej prawej i ścięgna zginacza promieniowego nadgarstka, dysfunkcję kończyny dolnej prawej po przebyłym otwartym II stopnia złamaniu kości podudzia prawego oraz przebyte odległe w czasie złamanie kości piętowej lewej ze złamaniem kości podudzia lewego. Wskazując na powyższe rozpoznania biegi stwierdzili, że schorzenia występujące u odwołującego czynią go całkowicie niezdolnym do pracy okresowo od 14.03.2013r. do 30.08.2015r, jednak podobnie jak poprzedni zespół biegłych wskazali, że orzeczona całkowita niezdolność do pracy pozostaje w związku z upośledzeniem funkcji narządu ruchu i nie pozostaje w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 25.05.2010r. (opinia, k. 68-68v. a. s.).

W sprawie z odwołania od decyzji z 25.06.2014r., która wcześniej, przed połączeniem obu spraw do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia toczyła się pod sygn. III U 682/14, Sąd również dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych z zakresu neurologii T. P. i ortopedii i traumatologii C. K. (1). Wskazani biegli w wydanej opinii rozpoznali u odwołującego: chorobę zwyrodnieniową stawu biodrowego prawego na tle jałowej martwicy głowy kości udowej – stan po endoprotezoplastyce stawu biodrowego dnia 29.10.2013r., wygojone wieloodłamowe złamanie przedramienia prawego w 1/3 dalszej leczone operacyjnie, wygojone złamanie goleni prawej leczone operacyjnie, stan po przebyłym otwartym złamaniu w obrębie stawu skokowego lewego i jego zwichnięciem leczonym operacyjnie w 1990r. oraz łuszczycę. Wskazując na powyższe rozpoznania biegli stwierdzili, że schorzenia występujące u odwołującego czynią go częściowo okresowo niezdolnym do pracy od 29.10.2013r. na okres 2 lat tj. do 28.10.2015r. Zdaniem tego zespołu biegłych orzeczona częściowa niezdolność do pracy pozostaje w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 25.05.2010r.

W uzasadnieniu powyższej opinii biegli sądowi podnieśli, że badany ma 46 lat i jest po zabiegu endoprotezoplastyki stawu biodrowego prawego z powodu zmian zwyrodnieniowych na tle jałowej martwicy głowy kości udowej prawej. Biegli wskazali, że badany w 2010r. na skutek wypadku przy pracy doznał złamania otwartego prawej kończyny górnej i prawej kończyny dolnej. Był leczony operacyjnie. Podał, że w 2011r. podczas początku pionizacji pojawiły się dolegliwości bólowe ze strony stawu biodrowego prawego, ale diagnostyka nie była wykonywana. Ze względu na nasilenie dolegliwości i niemożność wykonywania pracy ze względu na dolegliwości ze strony stawu biodrowego prawego wykonano diagnostykę radiologiczną, która wykazała zmiany zwyrodnieniowe na podłożu jałowej martwicy głowy kości udowej prawej. Z tego powodu badany dnia 29.10.2013r. przebył zabieg operacyjny endoprotezoplastyki totalnej stawu biodrowego prawego. Zdaniem biegłych schorzenie stawu biodrowego prawego pozostaje w związku przyczynowym z przedmiotowym wypadkiem. Do chwili zdarzenia z dnia 25.05.2010r. odwołujący nie odczuwał dolegliwości ze strony stawu biodrowego prawego. Na skutek wypadku w pracy doznał przygniecenia przez kontener prawej połowy ciała. Zdaniem biegłych nie można wykluczyć, że w trakcie tego zdarzenia doszło również do uszkodzenia stawu biodrowego prawego, co skutkowało rozwojem jałowej martwicy głowy kości udowej. Dostępna biegłym dokumentacja medyczna i orzecznicza nie wskazuje aby odwołujący w dzieciństwie przebył chorobę P.. W przypadku gdyby w przeszłości chorował na tego rodzaju schorzenie byłoby tego odzwierciedlenie w dokumentacji. W żadnym wypadku opis badania TK stawu biodrowego prawego z 2012r. nie daje podstawy rozpoznania choroby P. (schorzenie dotyczące dzieci). Zdaniem biegłych schorzenie stawu biodrowego prawego odwołującego pozostaje w związku przyczynowym z wypadkiem z dnia 25.05.2010r. i stanowi istotne ograniczenie do wykonywania czynności zawodowych zgodnych z posiadanymi kwalifikacjami (k. 60-61 a. s.).

Po połączeniu obu spraw o sygn. III U 682/14 i III U 1787/13 do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia Sąd wobec rozbieżnych opinii biegłych w zakresie oceny związku niezdolności odwołującego do pracy z wypadkiem przy pracy z dnia 25.05.2010r. uznał za konieczne dopuszczenie dowodu z opinii kolejnego zespołu biegłych z zakresu neurologii, ortopedii, a także medycyny pracy. Biegli sądowi z zakresu neurologii R. Z., ortopedii G. K. oraz specjalista z zakresu medycyny pracy D. M. po zbadaniu wnioskodawcy oraz zapoznaniu się z dokumentacją medyczną dotyczącą jego stanu zdrowia rozpoznali u niego: stan po całkowitej bezcementowej endoprotezoplastyce stawu biodrowego prawego w dniu 29.10.2013r. w przebiegu jałowej martwicy głowy kości udowej, zagojone złamanie prawego przedramienia z niewielkim ograniczeniem funkcji, zagojone otwarte II stopnia złamanie kości podudzia prawego leczone operacyjnie, przebyte odległe w czasie złamanie kości piętowej lewej ze złamaniem kości podudzia lewego oraz łuszczycę. Wskazując na powyższe rozpoznania biegli stwierdzili, że stopień zaawansowania powyższych schorzeń występujących u odwołującego powoduje częściową niezdolność do pracy okresowo od 14.03.2013r. do 30.08.2015r. Stwierdzili też jednoznacznie, że orzeczona częściowa niezdolność do pracy pozostaje w związku z upośledzeniem funkcji narządu ruchu, ale nie pozostaje w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 25.05.2010r.

W uzasadnieniu wydanej opinii biegli sądowi podnieśli, że odwołujący był leczony operacyjnie z powodu złamania prawego przedramienia i prawego podudzia. Uzyskano zadowalający efekt kliniczny, nie powodujący ograniczenia zdolności do wykonywania zatrudnienia. Następstwa odległego uszkodzenia lewej kończyny dolnej, w postaci zeszywnienia stawu skokowego w pozycji czynnościowe korzystnej nie powodowały w przeszłości (odwołujący pracował do momentu wypadku w 2010r.) i nie powodują obecnie niezdolności do pracy zgodnej z kwalifikacjami. W związku z przebytą operacją protezoplastyki prawego stawu biodrowego, stwierdzonymi istotnymi dysfunkcjami i potrzebą dalszej rehabilitacji istnieją, zdaniem biegłych, przesłanki do opiniowania częściowej niezdolności do pracy. Aktualnie przeciwwskazana jest praca przy maszynach w ruchu, ciężka praca fizyczna, praca na wysokości, praca kierowcy autobusów i (...) oraz samochodów ciężarowych. Wyjaśnienia, zdaniem biegłych wymagała natomiast interpretacja następstw hipotetycznego urazu prawego biodra u odwołującego. Biegli wskazali, że przyczyna jałowej martwicy głowy kości udowej u dorosłych jest nieznana. Najczęściej występuje u osób leczonych sterydami w schorzeniach reumatologicznych i dermatologicznych, u osób nadużywających alkohol i nikotynę, u osób pracujących z chemikaliami. Biegli podkreślili, że tło pourazowe jałowej martwicy jest wątpliwe i może dotyczyć bardzo poważnych urazów stawu biodrowego. Podczas wypadku w 2010r. nie stwierdzono tymczasem u

odwołującego poważnego urazu biodra prawego. Biegli wskazali ponadto, że odwołujący leczy się z powodu łuszczycy, co może stanowić czynnik sprzyjający powstaniu jałowej martwicy głowy kości udowej. Z powyższych względów biegli nie stwierdzili związku niezdolności do pracy z wypadkiem przy pracy w 2010r. (opinia, k. 111-115v. a. s.)

Do powyższej opinii zastrzeżenia złożyła pełnomocnik odwołującego, w dalszym ciągu podnosząc, że niezdolność do pracy C. P. pozostaje w związku z wypadkiem przy pracy, jakiemu uległ on w dniu 25.05.2010r.

Odnosząc się do sporządzonych w przedmiotowej sprawie opinii biegłych przypomnieć należy, że trzy z czterech zespołów biegłych wskazały jednoznacznie na brak związku niezdolności do pracy odwołującego z wypadkiem przy pracy, jakiemu uległ on w dniu 25.05.2010r. Opinie te są w ocenie Sądu rzetelne, szczegółowe oraz logicznie i przekonująco uzasadnione. Wprawdzie biegli różnie oceniali stopień niezdolności odwołującego do pracy z ogólnego stanu zdrowia (dwa pierwsze zespoły stwierdziły całkowitą niezdolność, a ostatni zespół biegłych jedynie częściową niezdolność do pracy), jednakże w kwestii zasadniczej dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy tj. kwestii związku niezdolności do pracy z wypadkiem przy pracy z dnia 25.05.2010r. opinie biegłych są zbieżne i korespondują ze sobą. Podkreślić należy, że z opinii tych w sposób jednoznaczny wynika, że brak jest podstaw do przyjęcia, by jałowa martwica głowy kości udowej stwierdzona aktualnie u odwołującego miała związek z wypadkiem przy pracy. Na uwzględnienie zasługuje w szczególności ostatnia opinia biegłych z dnia 14.03.2015r. Podkreślić należy, że tylko w składzie tego zespołu biegłych znajdował się dodatkowo specjalista z zakresu medycyny pracy. Ponadto biegli, co wynika bezpośrednio z treści opinii, brali pod uwagę pozostałe opinie wydane dotychczas w sprawie C. P.. Odnosząc się z kolei do jedynej odmiennej opinii biegłych z dnia 27.09.2014r., stwierdzającej związek niezdolności do pracy z wypadkiem przy pracy, wskazać należy, że wnioski przytoczone przez biegłych na uzasadnienie powyższego stanowiska nie są przekonujące. Jak wynika z uzasadnienia opinii, biegli nie dopatrzyli się jednoznacznego i pewnego związku wypadku z niezdolnością do pracy odwołującego stwierdzając jedynie, że „nie można wykluczyć, że w trakcie zdarzenia z dnia 25.05.2015r. doszło do uszkodzenia stawu biodrowego prawego, co skutkowało rozwojem jałowej martwicy głowy kości udowej”, poprzestali w tym zakresie na uprawdopodobnieniu, a pomimo tego dopatrzyli się związku wypadku z niezdolnością odwołującego do pracy. Ponadto ta opinia biegłych pozostaje w sprzeczności z pozostałymi trzema opiniami wydanymi na potrzeby przedmiotowej sprawy.

Reasumując, przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, że brak jest podstaw do przyjęcia, że C. P. jest osobą niezdolną do pracy w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 25.05.2010r., co oznacza, że nie spełnia on zasadniczej przesłanki koniecznej do przyznania mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

Mając to na uwadze, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Sąd Okręgowy oddalił odwołania C. P. od decyzji ZUS z dnia 18.09.2013r. i z dnia 25.06.2014r., gdyż są one zasadne i odpowiadają prawu.